

ГРАДЪТ ПОЧТИ НЕ СЕ СПОМЕНАВА НИКЪДЕ... Само Пелопонес, където позициите на СЛАВЯНИТЕ са стабилни, дава поводи на византийците да се намесват в делата на Гърция“ [195], с. 66.

„В средата на X в. (уж – А. Ф.) император Константин вероятно е смятал Елада и Пелопонес... за ВАРВАРСКИ СТРАНИ, а франките, когато завоюват тези земи през XIII в., намират там СЛАВЯНСКО НАСЕЛЕНИЕ“ [195], с. 71. Продължаваме да се движим нагоре по Скалигеровата хронология и през цялото време виждаме, че фактите от историята на Гърция са смайващо оскъдни.

Ф. Грегоровиус откровено пише за Гърция от уж VIII–X в.: „НИТО ИСТОРИЯТА, НИТО ЛЕГЕНДИТЕ НАРУШАВАТ БЕЗМЪЛВИЕТО, ОБВИЛО СЪДБАТА НА НЯКОГА СЛАВНИЯ ГРАД. БЕЗМЪЛВИЕТО Е ТОЛКОВА НЕПРОНИЦАЕМО, ЧЕ КОЙТО ТЪРСИ СЛЕДИ ОТ ЖИВОТ (! – А. Ф.) ПРЕЗ ОПИСАНИТЕ СТОЛЕТИЯ, ЩЕ СЕ РАДВА КАТО НА ОТКРИТИЕ, КОГАТО НАМЕРИ И СЪВСЕМ НЕЗНАЧИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ – като онази в „житието“ на св. Лука за чудотвореца, посетил Атина“ [195], с. 74, 76.

ЕДВА ОТ НАЧАЛОТО НА XV В. „ЛЪЧ СВЕТЛИНА“ ПАДА ВЪРХУ ИСТОРИЯТА НА ГЪРЦИЯ И АТИНА. Гърция изиграва особена роля в епохата на кръстоносните походи през XII–XIII в. Атина притежава хубаво пристанище (Пирея), съюзница е на Венеция [195]. Впрочем има много причини да идентифицираме средновековна ВЕНЕЦИЯ с „антична“ ФИНИКИЯ, вж. [904], [908]. Могъществото на Атина разрушава равновесието в Гърция. Пелопонес почва да се бори с нарастващото ѝ влияние и това предизвиква продължителните войни в Гърция, в които участват и кръстоносците, и норманите [195]. Интересното е, че именно в този период е и датирането на триадата затъмнения, споменати в известната „История“ на Тукидид, посветена на „античните“ Пелопонески войни. Скалигеровите историци смятат, че почти нищо не се знае за войните през XII–XIII в. в Гърция.

Причината за невероятно оскъдните сведения за средновековна Гърция най-вероятно е в това, че повечето основни средновековни източници за тази епоха – например книгите на Тукидид, Ксенофонт и т.н., са били изкуствено захвърлени в „древността“. И в историята на средновековна Гърция се появяват „бели петна“, зейват дупки от „векове, покрити с мрак“.

От значение е, че в Гърция „ЕДВА ОТ 1600 Г. (! – А. Ф.) ПОЧВАТ ДА ИЗПИСВАТ ХРОНОЛОГИЧНИТЕ ДАТИ СПОРЕД ХРИСТИЯНСКАТА ЕРА и то с арабски цифри“ [195], с. 100–101. Това ще рече, че в Гърция съвременната система за летоброене почва да действа едва през СЕДЕМНАЙСЕТИ В. ОТ Н.Е.